

Rezumat

Lucrarea *Rugul Sfântului Anton: rituri ale focului în Sicilia și Sardinia* analizează, particularizat, semnificațiile riturilor văzute ca procese-sisteme, având ca element dominant flacăra. Acestea constituie o sărbătoare a vitalității și a comuniunii, la care participă toate categoriile de vârstă; datând din perioada precreștină, ele asigură organicitatea epocilor, conturând o identitate culturală asumată. Caracterul de ceremonial este oficializat prin contextul religios actualizat, în care prezența preotului – ca maestru de ceremonii - este indispensabilă. Riturile focului făceau trecerea de la ciclul agrar la cel al anotimpurilor, cu menirea de a refonda (și refuncționaliza prin refondare) periodic miturile fondatoare cu privire la natură, timp, societate, cele cu privire la simbioza viață-moarte – focul transformând viața în moarte și invers. Ariile avute în discuție sunt bine conturate din punct de vedere socio-cultural, concluzia cercetării fiind aceea că riturile focului nu sunt doar parte a unei specificități insulare și peninsulare, ci ele se regăsesc într-o zonă mai largă, cu reverberații în civilizația mediteraneană și în spațiile culturale fondate pe această civilizație.